

Таким чином проблема дотримання захисту прав військовослужбовців залишається нагальною. А отже, є суттєвою проблемою на шляху її розв'язання проблем нормативного вдосконалення. Доповнення нормативних актів, що діють у цій сфері, здійснюється фрагментарно та непослідовно, без урахування вимог та стандартів, що були проголошені Конституцією України.

ПРОТИДІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ЯК ОДНА З ПІДСТАВ ЗАСТОСУВАННЯ ДАНИХ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ ТА СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Охман О.В., здобувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС

Сучасна протидія злочинності, як свідчить вивчення наукових джерел і практики, характеризується зростаючою роллю тих видів діяльності, що надають у розпорядження правозастосовців дані, відомості та засновані на їх аналізі науково-обґрунтовані рекомендації відповідного порядку. При цьому, як зауважив Д.И.Никифорчук, варто пам'ятати, що аналіз, як сфера наукової практики – це складна система розумових операцій щодо вивчення систем (суб'єктів, об'єктів, процесів або явищ), які потім представляються у формалізованому вигляді.

Виходячи з означених методологічних засад та враховуючи, як обґрунтовано зробив висновок А.П.Закалюк, що питання соціальної зумовленості кримінально-правової норми, безперечно, становить інтерес для науки кримінального права, все таки слід мати на увазі, що відповідь на нього вона має знаходити не через включення його до свого предмету або пояснення соціологічною змістовністю останнього, а в кримінології, до предмету якої належить переважно природа та сутність злочинності, виду злочинів і окремого злочину та суспільних заходів реагування на них, включаючи кримінально-правові.

В науці, в широкому аспекті, під кримінологічною характеристикою злочинів розуміють відомості про рівень, коефіцієнти, структуру та динаміку злочинів, описання особи тих, хто їх вчиняє, мотиви та цілі їх поведінки.

У більш вузькому змісті цю характеристику вчені тлумачать як стійкі відомості про рівень, структуру, динаміку та географію злочинних дій, а також про осіб, що їх вчиняють, тобто нові відомості про справжній стан явища, повні та точні знання про нього для ефективної й науково обґрунтованої боротьби з конкретними злочинами. При цьому, як слушно з цього приводу зауважив А.П.Закалюк, вона містить здебільшого видову кількісну кримінологічну інформацію, особливості якої можуть потребувати формування особливих (якісних) для цього виду злочинів кримінологічних знань, а, інколи, й додаткового (більш детального) теоретичного узагальнення у вигляді наукового вчення, теоретичної новели, умовно кажучи, міні-теорії.

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУСПІЛЬНОНЕБЕЗПЕЧНИХ НАСЛІДКІВ САМОПРАВСТВА

Чернов А.О., здобувач відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Науковий керівник: д.ю.н., доцент, старший науковий співробітник відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України Кваша О.О.

В межах Особливої частини КК України відповідальність за самоправство передбачена ст. 356 КК України. Статтею 356 КК України встановлена кримінальна відповідальність за самовільне, всупереч установленому законом порядку, вчинення будь-яких дій, правомірність якої оспорується окремим громадянином або підприємством, установою організацією, якщо такими діями